

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

An Analysis of Errors and Problems in Translating News Headlines from English into Thai

จิตสุดา ละอองผล (JitsudaLaongpol)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความรู้ในการแปลพาดหัวข่าวซึ่งเป็นพาดหัวข่าวที่นำมาจากเว็บไซต์ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และแบบสอบถามปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการวิเคราะห์ผลปรากฏว่าโครงสร้างที่พบข้อผิดพลาดในการแปลมากที่สุดคือ การใช้ present simple ร่วมกับ past participle โครงสร้างที่พบข้อผิดพลาดในการแปลน้อยที่สุดคือ การละ verb to be โดยสามารถจำแนกข้อผิดพลาดดังกล่าวออกเป็น 3 ประเภทเรียงจากจำนวนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ (1) การแปลผิดความหมาย พบ 6 ลักษณะ ได้แก่ การเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมาย ส่วนขยาย การสะกดคำ ประโยคลดรูป กาลและเครื่องหมายวรรคตอน (2) การแปลขาด และ (3) การแปลเกิน สาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบในการแปลนั้นมาจากการขาดความรู้รอบตัว ทักษะทางไวยากรณ์และคำศัพท์ที่เพียงพอ การแปลที่ยึดติดกับต้นฉบับและการขาดความรอบคอบ ในประเด็นปัญหาการแปลพาดหัวข่าว พบว่าผู้แปลมีปัญหา ด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด ($\mu=3.63$, $\sigma=0.10$) รองลงมาคือ ด้านความรู้รอบตัว ($\mu=3.38$, $\sigma=0.24$) และ ด้านคำศัพท์และสำนวน ($\mu=3.36$, $\sigma=0.73$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : การแปล ข้อผิดพลาด พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ

* อาจารย์ ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Lecturer, English Liberal Arts Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, YalaRajabhat University, jitsuda.i@yru.ac.th

Abstract

The study aimed to analyse errors and problems in translating news headlines from English into Thai. The sample group consisted of 42 second year students majoring in English at the Faculty of Humanities and Social Sciences, YalaRajabhat University during the second semester of the 2017 academic year. The research instruments were English news headlines, which were chosen from the website of the Bangkok Post and a questionnaire to find out their translation problems. The analysed data was presented in percentages, frequency, mean and standard deviation.

The results revealed that the most frequent errors were found in translating the headlines using present simple and past participle together while the least frequent errors were found in translating the headlines where the ‘verb to be’ was omitted. The error categories in respectively included (1) mistranslation which covered six aspects: word choices and mismatching of words and their meanings, modifiers, misspelling, reduced clauses, tenses and punctuation marks, (2) under translation, and (3) over translation. The causes of these errors were the students’ limited background knowledge, inadequate grammatical and vocabulary skills, substantive adherence to the source language and carelessness. It was also found that the problems in the translation of headlines were grammatical structures ($\mu=3.63$, $\sigma=0.10$), background knowledge ($\mu=3.38$, $\sigma=0.24$) and vocabulary ($\mu=3.36$, $\sigma=0.73$).

Keywords: Translation, Errors, English Headlines

บทนำ

ในปัจจุบัน เราเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน มีการเผยแพร่ความรู้และความก้าวหน้าต่างๆผ่านสื่อทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเสมือนภาษากลางที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลกภาษาหนึ่งดังที่ Crystal (2003: 1) กล่าวว่า “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (a global language) หรือที่ Jenkins (2000: 33) เรียกว่า ภาษาที่ใช้ระหว่างนานาชาติ (an international language) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงนับเป็นสื่อกลางสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้าใจทั้งต่อผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา (Native Speakers) และผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-Native Speakers) ให้ได้รับองค์ความรู้และข้อมูลข่าวสารต่างๆในทิศทางเดียวกัน

การแปลเป็นศาสตร์สำคัญที่มีส่วนช่วยให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเข้าใจข้อมูลข่าวที่ใช้ภาษาอื่นได้ง่ายยิ่งขึ้น สัตยฉวี สายบัว (2560) กล่าวว่า การแปลนั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ “การถ่ายทอดความหมาย” “ภาษา” และ “การสื่อสาร” ขณะที่ Newmark (1988: 7) ได้ให้ความหมายของการแปลไว้ว่า การแปลเป็นงานศิลปะซึ่งผู้แปลพยายามที่จะแทนที่ข้อความเดียวกันในภาษาเขียนและ/หรือในภาษาพูดจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เลตแดร์ (2540) ได้กล่าวว่า การแปลมิได้เป็นการแปลภาษาหรือเปลี่ยนภาษา แต่เป็นการสื่อความหมาย ผู้แปลต้องเชื่อมโยงความหมายกับภาษา มีเพียงภาษาเท่านั้นที่เปลี่ยนไปส่วนเนื้อหาและความหมายยังคงเดิมทุกประการ

ผู้แปลจึงเป็นคนกลางที่มีหน้าที่เป็นผู้รับสารในภาษาต้นทาง (Source Language) และสื่อความหมายนั้นในฐานะของผู้เขียนและผู้ส่งสารเป็นภาษาปลายทาง (Target Language)

แม้ในปัจจุบันเทคโนโลยีจะพัฒนามากขึ้นทำให้ข้อมูลกระจายผ่านช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น ได้แก่ อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หนังสือพิมพ์ก็ยังคงเป็นสื่อที่มีความสำคัญและนำมาใช้เป็นหลักฐาน และแหล่งอ้างอิงเรื่องราวรวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกมุมโลก หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้รับความนิยม เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย สะดวก ราคาไม่แพง นอกจากนี้ การพัฒนาทางเทคโนโลยีการพิมพ์ ทำให้สำนักพิมพ์สามารถพิมพ์สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ได้ครั้งละมากๆ มีระยะเวลากำหนดออกที่แน่นอนสม่ำเสมอ มีเนื้อหาที่หลากหลายทั้งด้าน เศรษฐกิจ การเมือง อาชญากรรม กีฬา บันเทิง ต่างประเทศรวมอยู่ในหนังสือพิมพ์เพียงฉบับเดียว นอกจากนี้ สื่อหนังสือพิมพ์บางสื่อยังเปิดช่องทางรับข่าวผ่านทางเว็บไซต์ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถรับข่าวได้รวดเร็ว สะดวกสบาย มากยิ่งขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวได้ส่งผลต่อความนิยมในสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้ทำธุรกิจในสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้จึงพยายามหาวิธีการเพื่อให้เกิดข้อได้เปรียบทางการตลาดและสามารถแข่งขันกับผู้ที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันได้มากยิ่งขึ้น

การพาดหัวข่าวหรือหัวข่าวนับเป็นจุดขายสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทางผู้รับผิดชอบจัดจำหน่ายหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอพร้อมข่าว พาดหัวข่าวที่ดีที่สุดจะนำเสนอว่าข่าวนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรและชักจูงให้ผู้อ่านตัดสินใจหรือประเมินคุณค่าของข่าวว่าน่าสนใจและควรอ่านข่าวนั้นต่อหรือไม่ ลักษณะของพาดหัวข่าวโดยทั่วไปนั้นจะเป็นข้อความที่สั้น กระชับ สามารถทำความเข้าใจและทราบถึงใจความสำคัญของข่าวในระยะเวลาที่ไม่นาน มีการใช้ขนาดตัวอักษรที่ใหญ่กว่าปกติ โดยขนาดของตัวอักษรมีความสัมพันธ์กับความสำคัญของข่าวนั้นๆ ใช้ภาษาหรือคำศัพท์เฉพาะเพื่อเสนอประเด็นข่าวลงในเนื้อที่อันจำกัดให้ผู้อ่านได้ทราบพอสังเขป (พนม พรรณศิริ, 2544; ปุณณรัตน์ พิงคานนท์, 2548)

พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษมีความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับพาดหัวข่าวภาษาไทยคือการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้ประโยคสมบูรณ์ การใช้ประโยคไม่สมบูรณ์หรือประโยคลดรูป การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้กาลที่สื่อความหมายเฉพาะแตกต่างจากการใช้ภาษาโดยทั่วไป ผู้อ่านหรือผู้แปลจึงจำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่มีลักษณะเฉพาะนี้จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของข่าวนั้นได้อย่างถูกต้อง สัจฉวี สายบัว (2560) กล่าวว่าพาดหัวข่าวภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือภาษาใดก็ตามมีลักษณะเฉพาะทั้งในเรื่องคำและรูปแบบของวลีและประโยค ในการแปลพาดหัวข่าวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้แปลไม่ต้องนำโครงสร้างของหัวข่าวในต้นฉบับมาใช้ในฉบับแปล ผู้แปลควรจับความหมายว่าใคร (อะไร) ทำอะไร จากหัวข่าวต้นฉบับแล้วนำมาถ่ายทอดโดยใช้โครงสร้างของหัวข่าวของภาษาฉบับแปลและเมื่อผู้แปลแปลข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้แปลต้องใช้ลักษณะภาษาการเขียนพาดหัวข่าวภาษาไทย ขณะที่วัลลภา เออร์วายน (2555: 63) ได้ให้คำแนะนำในการแปลพาดหัวข่าวไว้ว่า ผู้แปลควรมีความสามารถที่จะแปลความและย่อความได้ในเวลาเดียวกัน เพราะลักษณะของพาดหัวข่าวจะเป็นวลีหรือประโยคย่อยที่กระชับ ชัดเจน ได้เนื้อหา เราใจให้ผู้อ่านอยากอ่านต่อ รวมทั้งสามารถสรุปเนื้อหาข่าวได้ครบถ้วน

วรัญญู คุรุจิต (2553) ได้ให้คำแนะนำว่าในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้นควรเลือกแนวทางแบบจับใจความ (idiomatic) หรือแบบอิสระ (free) เพื่อสื่อสารได้เป็นธรรมชาติสะดุดตาและดึงดูดใจผู้อ่านมากที่สุดโดยได้อ้างถึงความคิดเห็นของ Milfred Larson ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าการแปลแบบจับใจความ (Idiomatic

Translation) เป็นวิธีการแปลที่ดีที่สุดเพราะมีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติทั้งในด้านโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ซึ่งไม่เหมือนบทแปลแต่กลับเหมือนเป็นการเขียนต้นฉบับขึ้นมาใหม่ และได้กล่าวถึงผลเสียจากการแปลแบบตรงตัว (Literal Translation) ไว้ว่าภาษาที่ใช้ในบทแปลจะแปลกประหลาดผิดธรรมชาติ ความหมายไม่ชัดเจน ไม่นิยมใช้กับการแปลด้านนิเทศศาสตร์ที่ส่วนใหญ่มีความเป็นทางการที่ไม่สูงนัก Al-Falahy (2017) ได้ทำการวิจัยกับกลุ่มนักศึกษา ระดับปริญญาโทจำนวน 40 คนจากมหาวิทยาลัย The Middle East มหาวิทยาลัย Petra University และ มหาวิทยาลัย AL-Zaytoonah ในประเทศจอร์แดนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2016-2017 โดยให้แปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาอารบิกจำนวน 30 พาดหัวข่าว ผลวิจัยพบว่าผู้แปลติดกับการแปลแบบตรงตัว (literal translation) ไม่สามารถเลือกคำที่ถูกต้องเทียบเคียงกับต้นฉบับและขาดความรู้ในรูปแบบของพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม รัชนีโรจน์ กุลธำรง (2552) ได้กล่าวว่าเป็นเรื่องยากที่จะบอกว่าวิธีการแปลแบบใดดีที่สุดที่สุด เพราะต้องขึ้นอยู่กับภาษาในต้นฉบับว่ามีข้อจำกัดมากน้อยเพียงใด

หลักสูตรภาษาอังกฤษ ศิลปศาสตรบัณฑิตได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการแปล ในรายวิชาดังกล่าว มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักศึกษาสามารถแปลข้อความตั้งแต่ระดับประโยคถึงระดับย่อหน้า มุ่งเน้นในโครงสร้างรูปประโยคและความหมายที่ถูกต้อง หนังสือพิมพ์เป็นอีกแหล่งการเรียนรู้หนึ่งที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเนื่องจากเป็นสื่อการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันที่มีลักษณะเฉพาะและน่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ นอกจากนั้น ยังเป็นสื่อที่ดีในการเรียนภาษาและลีลาการใช้ภาษาซึ่งไม่สามารถพบได้ในสื่อการเรียนภาษาตามปกติ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้ทักษะภาษาเพื่อสื่อสารในหลายรูปแบบ (Baddock, 1984 อ้างถึงในวิวัฒน์ ใจเที่ยง, 2539) ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนในรายวิชาดังกล่าว พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลอยู่ไม่น้อย เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องการใช้คำ การถอดความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้าใจในข้อแตกต่างระหว่างโครงสร้างภาษาอังกฤษและภาษาไทยแม้จะเป็นรูปประโยคสั้นๆ ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ โดยงานวิจัยนี้จะให้ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงข้อผิดพลาดและปัญหาของผู้เรียนในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยซึ่งมีความแตกต่างและมีรูปแบบเฉพาะ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำผลของการศึกษามาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถในการเรียนในรายวิชาการแปล และรายวิชาที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

การดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 42 คนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นรายวิชาที่ต่อเนื่องจากวิชาการแปลเบื้องต้นที่นักศึกษาได้ศึกษามาแล้วในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาเดียวกัน โดยนักศึกษา 66 เปอร์เซ็นต์ มีผลการเรียนรายวิชาการแปลเบื้องต้นอยู่ในระดับพอใช้

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ สัปดาห์สุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาลงภาคเรียนที่นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะการแปลได้ศึกษาในหัวข้อการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษมาแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการแปลพาดหัวข่าวจำนวน 14 ข้อซึ่งเป็นพาดหัวข่าวจากเว็บไซต์ออนไลน์ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน 2560 โดยผู้วิจัยคัดเลือกพาดหัวข่าวที่ใช้ในงานวิจัยนี้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้เกณฑ์ในการเลือกโดยเลือกเฉพาะพาดหัวข่าวที่เป็นประโยคบอกเล่าทั้งรูปเต็มและลดรูป พิจารณาโครงสร้างทางไวยากรณ์ของพาดหัวข่าวแต่ละชิ้น โครงสร้างข่าวที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ การใช้ Present simple ในรูปประโยคเต็ม, การใช้ To infinitive เพื่อแสดงเหตุการณ์ในอนาคต, การใช้ Present participle ในประโยคลดรูป, การใช้ Past participle ในประโยคลดรูป, การใช้ Present simple ร่วมกับ Past participle, การละ Verb to be และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแสดงข้อความและคำพูดร่วมกับการใช้รูป Past participle เป็นส่วนขยาย ประเภทของเนื้อหาข่าว 7 ประเภทคือ ข่าวสิ่งแวดล้อม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการขนส่งคมนาคม ข่าวอาชญากรรมและคดีความ ข่าวเทคโนโลยี ข่าวกีฬา และข่าวการเมือง ในหนึ่งโครงสร้างประกอบด้วย 2 พาดหัวข่าวที่มีความแตกต่างกันในประเภทของพาดหัวข่าว พาดหัวข่าวที่เลือกเป็นพาดหัวข่าวที่มีความหมายชัดเจนไม่จำเป็นต้องมีข่าวนำหรือเนื้อข่าวมาประกอบ ในการตรวจสอบและบันทึกข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พิจารณาให้คะแนนจากความถูกต้องและครบถ้วนของข้อความที่แปลเป็นหลัก จากนั้นจึงนับคำหรือข้อความที่ผิดพลาดโดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจนับเองทั้งหมดและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่นักศึกษาส่วนใหญ่แปล จากนั้นจึงหาความถี่ในรูปแบบร้อยละของจำนวนข้อผิดพลาดในการแปลที่พบ

2. แบบสอบถามความคิดเห็นประเด็นปัญหาการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ครอบคลุมใน 3 ประเด็นคือ ด้านคำศัพท์และสำนวน ด้านโครงสร้างภาษาและด้านความรู้รอบตัว โดยมีแบบประเมินค่าระดับของปัญหาดังกล่าว 5 ระดับ ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่ให้คะแนนความสอดคล้องและเที่ยงตรงระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และนำมาประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือ โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะประเด็นคำถามที่มีค่าคะแนนที่ใช้ได้อยู่ระหว่าง 0.5-1 มาใช้ ผลการประเมินเครื่องมือมีความเหมาะสมตามเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักศึกษาทั้ง 42 คนทำแบบทดสอบการแปลโดยใช้เวลาทั้งสิ้น 60 นาที โดยได้รับอนุญาตให้ใช้เฉพาะพจนานุกรมแบบเล่มทั้งพจนานุกรมภาษาเดียว (Monolingual dictionary) และพจนานุกรมสองภาษา (Bilingual dictionary) ขณะทำแบบทดสอบ ภายหลังเสร็จสิ้นการทำแบบทดสอบจึงทำแบบสอบถามความคิดเห็นถึงปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบการแปลจะนำไปวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยใช้การพิจารณาข้อผิดพลาดในประเด็นการแปลผิดความหมาย การแปลไม่สมประกอบซึ่งรวมถึงการแปลขาดและการแปลเกินตามที่สุพรรณดี ปิ่นมณี (2555) ได้ให้คำจำกัดความและตัวอย่างข้อผิดพลาดในประเภทต่างๆไว้ การแจกแจงความถี่ของข้อผิดพลาดในแต่ละโครงสร้างไวยากรณ์คำนวณจากจำนวนข้อผิดพลาดที่พบทั้งหมดและเปรียบเทียบค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด โดยพิจารณาให้คะแนนจากความถูกต้องและครบถ้วนของข้อความที่แปลเป็นหลัก รวมถึงการสะกดคำและชื่อเฉพาะที่อาจผิดพลาดและส่งผลกระทบต่อความหมายโดยรวมของพาดหัวข่าวที่แปล โดยไม่ได้เน้นการใช้ภาษาที่ดึงดูดใจเหมือนพาดหัวข่าวทั่วไป จากนั้น ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมปัญหาในการแปลของนักศึกษาที่ได้ทราบข้อมูลจากแบบสอบถามและแสดงข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อให้ทราบถึงระดับขั้นของปัญหา จากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบในตารางเพื่ออธิบายถึงประเด็นดังกล่าว

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) ข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และ 2) ปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ โดยแสดงผลในรูปแบบตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวที่พบจำแนกตามโครงสร้างไวยากรณ์

อันดับ	โครงสร้าง	จำนวน (ครั้ง) ที่พบ	ค่าร้อยละ
		ข้อผิดพลาด	
1	การใช้ present simple ร่วมกับ past participle	131	27.40
2	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนแสดงข้อความ/คำพูดร่วมกับ past participle	90	18.83
3	การใช้ past participle	67	14.02
	การใช้ to-infinitive	67	14.02
4	การใช้ present participle	59	12.34
5	การใช้ present simple	47	9.83
6	การละ verb to be	17	3.56
	รวม	478	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงข้อผิดพลาดที่จำแนกตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ของพาดหัวข่าว พบข้อผิดพลาดมากที่สุดในโครงสร้างที่ใช้ present simple ร่วมกับ past participle 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.40% รองลงมาคือการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแสดงข้อความ/คำพูดร่วมกับ past participle 90 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.83% การใช้ to-infinitive และการใช้ past participle ซึ่งพบข้อผิดพลาดเท่ากันคือ 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.01% การใช้ present participle 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.34% การใช้ present simple 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.83% และการใช้ verb to be 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.56%

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวที่พบจำแนกตามลักษณะของข้อผิดพลาด

ลำดับที่	ประเภทของข้อผิดพลาด	ลักษณะของข้อผิดพลาด	จำนวน (ครั้ง) ที่พบ	ค่าร้อยละ
1	การแปลผิดความหมาย (mistranslation)	การเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับ	156	32.63
		ความหมาย		
		ส่วนขยาย	97	20.30
		การสะกดคำ	36	7.53
		ประโยคลดรูป	32	6.70
		กาล	29	6.06
		เครื่องหมายวรรคตอน	25	5.23
2	การแปลขาด/แปลไม่ครบ (under translation)		75	15.70
3	การแปลเกิน (over translation)		28	5.85
รวม			478	100

จากตารางข้างต้นเมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดตามประเภทของข้อผิดพลาด 3 ประเภทใหญ่ๆคือ การแปลผิดความหมาย การแปลขาดและการแปลเกิน พบการแปลผิดความหมายมากที่สุด โดยพบข้อผิดพลาดทั้งสิ้น 375 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.45% ซึ่งพบใน 6 ลักษณะคือ การเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมาย พบข้อผิดพลาดทั้งสิ้น 156 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.63% ส่วนขยาย 97 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.30% การสะกดคำ 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.53% ประโยคลดรูป 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.70% กาล 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.06% เครื่องหมายวรรคตอน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.23% การแปลขาด 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.70% และการแปลเกิน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.85% โดยได้รวบรวมผลที่ได้จากการศึกษาและแสดงตัวอย่างของข้อผิดพลาดในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

1. การแปลผิดความหมาย หมายถึงความหมายของบทแปลผิดหรือเบี่ยงเบนไปจากความหมายของต้นฉบับ เมื่อแปลแล้วความหมายเปลี่ยนไปหรือผิดแผกแตกต่างไปจากความหมายของต้นฉบับ (สุพรรณณี ปิ่นมณี, 2555)

1.1 การเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมาย

ตัวอย่างที่ 1 ‘Patt’ to face money-laundering charges

แปล แพทจะเจอกับค่าใช้จ่ายคดีฟอกเงิน

ปรับ แพทจะเจอข้อหาคดีฟอกเงิน

ตัวอย่างที่ 2 Coal plant protest ends, leaders released

แปล การประท้วงโรงงานถ่านหินสิ้นสุดประธานถูกปล่อยตัว

การประท้วงโรงงานถ่านหินสิ้นสุดลง แกนนนำถูกปลด

การประท้วงถ่านหินพิษสมุนไพรมสิ้นสุดลง แกนนนำถูกปล่อย

ปรับ เลิกประท้วงด้านโรงไฟฟ้าถ่านหิน ปล่อยตัวแกนนำ

ตัวอย่างที่ 3 Tesco Lotus kicks off price cuts

แปล เทสโก้โลตัสตัดราคา सबัดเท้า

ปรับ เทสโก้โลตัสเริ่มปรับลดราคาสินค้า

1.2 การใช้ส่วนขยาย

ตัวอย่างที่ 1 Outbound Thai-Belgian bridge closed for repairs

แปล สะพานที่เดินทางออกจากไทย-เบลเยียมถูกปิดเพื่อซ่อมแซม

สะพานขาออกเชื่อมระหว่างไทยและเบลเยียมถูกปิดเพื่อซ่อมแซม

สะพานขาออกไทย-เบลเยียมถูกปิดเพื่อซ่อมแซม

ปรับ ปิดซ่อมสะพานไทย-เบลเยียมฝั่งขาออก

ตัวอย่างที่ 2 AIS putting B40bn into 4G expansion

แปล เอไอเอสทุ่มเงิน 40 พันล้านบาทเพื่อขยายสัญญาณ 4 จี

ปรับ เอไอเอสทุ่มเงิน 4 หมื่นล้านบาทขยาย 4 จี

1.3 การสะกดคำ

ตัวอย่างที่ 1 Istanbul-Phuket en route to open

แปล เปิดเส้นทางบินอิสตันบลูภูเก็ต

ปรับ เส้นทางบินอิสตันบลู-ภูเก็ตกำลังจะเปิด

ตัวอย่างที่ 2 Ratchanok hoping third time lucky in title defence

แปล รัชชานนท์หวังจะป้องกันแชมป์เป็นครั้งที่ 3

ปรับ รัชชานนท์หวังป้องกันแชมป์ได้ในรายการที่ 3

1.4 ประโยคโครงสร้าง

ตัวอย่างที่ 1 Veera surrenders to police, released on bail

- แปล วีระมอบตัวและปล่อยเงินประกัน
 วีระมอบตัวและปล่อยตัวประกัน
 วีระยอมมอบตัวเพื่อผ่อนหนักให้เป็นเบา
 ปรับ วีระเข้ามอบตัวและได้รับการประกันตัว

1.5 กาล

ตัวอย่างที่ 1 ‘Patt’ to face money-laundering charges

- แปล แพทโดนข้อหาคดีฟอกเงินแล้ว
 ปรับ แพทจะเจอข้อหาคดีฟอกเงิน

1.6 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ตัวอย่างที่ 1 Coal plant protest ends, leaders released

- แปล การประท้วงโรงงานถ่านหินสิ้นสุดเนื่องจากแกนนำถูกปล่อยตัว
 สิ้นสุดการประท้วงโรงงานถ่านหินเมื่อผู้นำถูกปล่อยตัว
 ปรับ เลิกประท้วงต้านโรงไฟฟ้าถ่านหิน (และ) ปล่อยตัวแกนนำ

ตัวอย่างที่ 2 Veera surrenders to police, released on bail

- แปล วีระยอมมอบตัวกับตำรวจหลังจากได้รับการประกันตัว
 ปรับ วีระเข้ามอบตัวและได้รับการประกันตัว

ตัวอย่างที่ 3 PM: No amnesty talk allowed

- แปล นายกษกล่าวว่า: ไม่อนุญาตให้มีการเจรจาเรื่องนิรโทษกรรม
 ปรับ นายกษระบุไม่เจรจานิรโทษกรรม

2. การแปลขาด หมายถึงการแปลความหมายที่ไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะความหมายสำคัญที่เป็นหัวใจของความหมายทั้งหมด (สุพรรณิ ปิ่นมณี, 2555)

ตัวอย่างที่ 1 Coal plant protest ends, leaders released

- แปล การประท้วงโรงงานถ่านหินสิ้นสุด
 ปรับ เลิกประท้วงต้านโรงไฟฟ้าถ่านหิน(และ) ปล่อยตัวแกนนำ

ตัวอย่างที่ 2 Fake monks involved in Dhammakaya: Poll

- แปล มีพระปลอมปะปนในวัดธรรมกาย
 ปรับ โพลชี้มีพระปลอมในวัดธรรมกาย

3. การแปลเกิน หมายถึงการแปลที่ผู้แปลต่อเติมความหมายเข้าไปในบทแปลเองโดยพลการจนเป็นการบิดเบือนความหมายของต้นฉบับ เช่น เติมความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แปลลงไปในความหมาย(สุพรรณณี ปิ่นมณี, 2555)

ตัวอย่างที่ 1 Tesco Lotus kicks off price cuts

แปล เทสโก้โลตัสเริ่มปรับลดราคาสินค้าอย่างกระหน่ำ

เทสโก้โลตัสเริ่มลดราคาสินค้าหลายอย่าง

ปรับ เทสโก้โลตัสเริ่มปรับลดราคาสินค้า

ตัวอย่างที่ 2 Mae Hong Son haze exceeds safe levels

แปล แม่ฮ่องสอนมีหมอกเกินกว่าจะรักษาระดับความปลอดภัย

ปรับ หมอกในแม่ฮ่องสอนเกินค่ามาตรฐาน

ตัวอย่างที่ 3 Rice exports down 21% in January

แปล ในเดือนมกราคมการส่งออกข้าวลดลงถึง21%

ปรับ ส่งออกข้าว ม.ค.ลดลง 21%

ตอนที่ 2 ปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 ปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา		
	μ	σ	ความหมาย
1. ด้านคำศัพท์และสำนวน			
1. ไม่สามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ที่มีหลายนัย	3.71	0.81	มาก
2. ไม่สามารถเทียบเคียงคำศัพท์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้	3.45	0.89	มาก
3. ไม่สามารถสะกดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาไทยที่ถูกต้องได้	2.85	1.00	ปานกลาง
4. ไม่สามารถเขียนคำศัพท์เฉพาะหรือชื่อเฉพาะได้	3.16	0.91	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแยกแยะระหว่างความหมายตามตัวหรือความหมายแฝงจากคำศัพท์ทั่วไปหรือคำกริยาวลี(Phrasal verb) ได้	3.66	0.82	มาก
รวม	3.36	0.36	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา		
	μ	σ	ความหมาย
2. ด้านโครงสร้างไวยากรณ์			
1.ไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างทางไวยากรณ์ในพาดหัวข่าวได้	3.64	0.85	มาก
2.ไม่สามารถสื่อความหมายที่ถูกต้องจากโครงสร้างทางไวยากรณ์ในพาดหัวข่าวได้	3.57	0.86	มาก
3.ไม่สามารถสื่อความหมายที่ถูกต้องจากเครื่องหมายวรรคตอนในพาดหัวข่าวได้	3.61	0.73	มาก
4.ไม่สามารถสื่อความหมายจากคำหรือกลุ่มคำที่เพิ่มเข้าไปเพื่อขยายความหมายของคำหรือกลุ่มคำอื่นได้	3.57	0.86	มาก
5.ไม่สามารถเรียบเรียงคำหรือข้อความได้อย่างถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากโครงสร้างที่มีความซับซ้อน	3.80	0.92	มาก
รวม	3.63	0.10	มาก
3. ด้านความรู้รอบตัว			
1. ไม่มีความรู้ในข่าวที่แปล	3.35	0.85	ปานกลาง
2. ไม่รู้จักชื่อบุคคล ชื่อหน่วยงานหรือชื่อสถานที่ในข่าว	3.16	1.03	ปานกลาง
3. ขาดความรู้ในการใช้ภาษาข่าวที่เหมาะสม	3.64	0.93	มาก
รวม	3.38	0.24	ปานกลาง

จากตารางข้างต้นพบว่าปัญหาในการแปลจากระดับมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดคือ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ ($\mu=3.63$, $\sigma=0.10$) โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียบเรียงคำหรือข้อความได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากโครงสร้างที่มีความซับซ้อนได้ ($\mu=3.80$, $\sigma=0.92$) รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้รอบตัว ($\mu=3.38$, $\sigma=0.24$) โดยขาดความรู้ในการใช้ภาษาข่าวที่เหมาะสม ($\mu=3.64$, $\sigma=0.93$) และปัญหาด้านคำศัพท์และสำนวน ($\mu=3.36$, $\sigma=0.36$) พบว่านักศึกษาส่วนมากไม่สามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ที่มีหลายความหมายได้ ($\mu=3.71$, $\sigma=0.81$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในแบบทดสอบการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผลการวิจัยนำเสนอเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

สุพรรณิ ปิ่นมณี (2555: 43) ได้กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการแปลว่า “...ข้อผิดพลาดทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นด้านใด เช่น ไวยากรณ์ การใช้คำ หรือวิธีการถ่ายทอดความหมาย และไม่ว่าจะเป็นระดับใด เช่น คำ วลี หรือ ประโยค ย่อมก่อให้เกิดข้อผิดพลาดด้านความหมายทั้งสิ้น” พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษนั้นมีโครงสร้างที่มีความหลากหลายทั้งที่ใช้รูปประโยคสมบูรณ์และรูปประโยคไม่สมบูรณ์หรือประโยคลดรูปซึ่งล้วนส่งผลต่อความถูกต้องในเนื้อความที่แปล โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างที่มีความซับซ้อนหรือมีการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่แตกต่างหนึ่ง โครงสร้างขึ้นไปในพาดหัวข่าวเดียวกัน เช่น การใช้ present simple ร่วมกับ past participle การใช้เครื่องหมายทวิภาค (:) แสดงข้อความหรือคำพูดรวมกับการใช้รูป past participle ในประโยคลดรูป ซึ่งเป็นโครงสร้างสองโครงสร้างแรกๆ ที่พบข้อผิดพลาดในการแปลมากที่สุดในงานวิจัยนี้ เนื่องจากต้องตีความความหมายควบคู่ทั้งในประโยคเต็มและประโยคลดรูป จากโครงสร้างดังกล่าวนี้จึงพบข้อผิดพลาดในการแปลตีความความหมายและการแปลขาดโดยผู้แปลเลือกแปลเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งซึ่งนับว่าเป็นการแปลที่ไม่สมบูรณ์ ผู้แปลที่ขาดความเข้าใจก็ย่อมไม่สามารถแปลความหมายจากโครงสร้างดังกล่าวได้ หรือหากแปลออกมาแล้วก็กลับตีปัญหาในการตีความจากโครงสร้างที่ปรากฏ

สุพรรณิ ปิ่นมณี (2555) ได้กล่าวว่า ไวยากรณ์และโครงสร้างคือสิ่งสำคัญในภาษา ผู้อ่านหรือผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายของสารด้วยความเข้าใจในระเบียบทางภาษาหรือไวยากรณ์ และการจัดระเบียบส่วนต่างๆ ของภาษาให้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีหลักเกณฑ์และความหมาย นั่นก็คือโครงสร้าง เมื่อระเบียบและการจัดระเบียบเปลี่ยน ความหมายก็ย่อมเปลี่ยนแปลง นอกจากนั้น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีไวยากรณ์และโครงสร้างที่แตกต่างกันมากการแปลจากภาษาต้นทางที่ต่างกันก็ย่อมแสดงถึงปัญหาทางด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ที่แตกต่างและนับเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้แปลไทย สัญฉวี สายบัว (2560) ได้กล่าวว่า ผู้แปลโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แปลที่แปลจากภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ต้องใช้ความรู้ทางไวยากรณ์อย่างถี่ถ้วนเพื่อวิเคราะห์ภาษาของต้นฉบับในขั้นตอนแรก จากนั้นจึงจับความหมายและถ่ายทอดลงเป็นฉบับแปล การวิเคราะห์ด้วยบทเพื่อจับความหมายทางไวยากรณ์จะช่วยให้จับความหมายผิดพลาดหรือขาดไป สอดคล้องกับสุมน อริยปิณฑ์ (2548: 55) ซึ่งกล่าวไว้ว่าแม้ทราบความหมายของคำทุกคำแต่ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาแล้วนั้นก็อาจยังตีความผิดและไม่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้นๆ จากข้อความดังกล่าวจะเห็นว่าผู้แปลจำเป็นต้องมีทักษะทางไวยากรณ์เพื่อช่วยในการตีความและแปลความหมายที่ถูกต้องของพาดหัวข่าวซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว

เมื่อพิจารณาถึงข้อผิดพลาดที่ในการแปลพบว่าสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ การแปลผิด การแปลขาดและการแปลเกิน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแปลผิดนั้น พบปัญหาในการเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีความหมายหลายนัย เช่น ‘charge’ ซึ่งหมายถึง ค่าใช้จ่าย ข้อหา หรือคำว่า ‘plant’ ซึ่งผู้แปลบางคนจะยึดติดกับความหมายแรก (primary sense) ซึ่งหมายถึง พืช จึงทำ

ให้มองข้ามความหมายอื่นที่สอดคล้องกับบริบทจึงเป็นสาเหตุให้แปลผิด นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำเช่น ‘repairs’ แปลว่า ‘ปรับปรุง’ ‘leaders’ แปลว่า ‘ประธานบริษัท’ ‘released’ แปลว่า ‘ถูกปลด’ ‘amnesty’ แปลว่า ‘การอภัยโทษ’

ผู้แปลยังขาดความเข้าใจในการใช้ส่วนขยายบอกจำนวนขยายคำนาม เช่น AIS putting B40bn into 4G expansion พบการแปลว่า เอไอเอสทุ่มเงิน 40 พันล้านบาทเพื่อขยายสัญญาณ 4 จี จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นการยึดติดกับต้นฉบับของผู้แปล การใช้คำคุณศัพท์ (adjective) ขยายคำนาม เช่น Thai-Belgian bridge ซึ่งผู้แปลบางส่วนแปลว่า สะพานไทย-เบลเยียม ซึ่งมีใช่เป็นการเขียนลดเสียงตามรูปสะกดภาษาอังกฤษแต่ต้องเขียนว่า สะพานไทย-เบลเยียม สุพรรณิ ปันมณี (2555) ได้กล่าวถึงการแปลผิดไว้ว่าความหมายของบทแปลที่ผิดแปลกไปจากความหมายที่อยู่ในต้นฉบับนั้นอาจเกิดจากการอ่านและตีความต้นฉบับผิดซึ่งมักเกิดจากการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ดังนั้น นักแปลที่ดีจึงควรมีคลังศัพท์ ทักษะทางภาษาอังกฤษและความรู้รอบตัวซึ่งล้วนแต่ต้องเริ่มต้นจากการเรียนรู้และการอ่าน อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2551 พบว่า คนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปมีอัตราการอ่านหนังสือร้อยละ 66.3 และใช้เวลาในการอ่านเพียง 39 นาทีต่อหนึ่งวัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552) ดังนั้นการที่จะเป็นนักแปลที่ดีได้นั้นจึงควรเป็นผู้อ่านที่ดีซึ่งต้องติดตามข่าวและเหตุการณ์เพื่อให้เกิดทักษะความรู้เพิ่มเติมซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการแปล

การใช้รูป past participle ในประโยคลดรูปเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่มีปรากฏในโครงสร้างพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ เช่น Veera surrenders to police, released on bail ผู้แปลบางส่วนมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการใช้รูปกริยาคำว่า ‘released’ ซึ่งเป็นรูป past participle ในโครงสร้างแบบกรรมวาจก (passive voice) ที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ (receiver of action) ไม่ใช่ผู้กระทำ (doer) แม้รูปกริยาจะไม่แตกต่างจากรูปกริยาแสดงเหตุการณ์ในอดีต (past simple) ก็ตาม สวาสดี พรธนา (2534: 59) อ้างถึงโนเสรี สมชอบ (2542: 125) ได้กล่าวไว้ว่า “พาดหัวข่าวมีลักษณะการนำเสนอที่มีโครงสร้างเฉพาะตัว ผู้แปลต้องจำแนกให้ได้ก่อนว่าเป็นโครงสร้างชนิดใด จึงจะทราบว่าเป็นผู้กระทำหรือถูกกระทำ...” นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดในพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษในรูปของกาล เช่น การใช้รูป to-infinitive เพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งเป็นการใช้ไวยากรณ์ที่มีรูปแบบเฉพาะที่มีใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้โดยทั่วไปซึ่งแตกต่างจากการพาดหัวข่าวในประโยคลดรูปที่ละ verb to be และประโยคสมบูรณ์ที่ใช้ present simple นั้น ผู้แปลส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยกับลักษณะประโยคประเภทนี้เป็นอย่างดีแม้จะมีการละรูปกริยาก็สามารถแปลข้อความได้อย่างถูกต้องจึงส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลโครงสร้างนี้น้อยที่สุด

เครื่องหมายวรรคตอนเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่มีปรากฏในการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ เช่น การใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) แทนคำว่า ‘and’ ซึ่งเป็นคำสันธานบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำ กลุ่มคำและประโยค เช่น Veera surrenders to police, released on bail มาจาก Veera surrendered to the police and he was released on bail. หรือการใช้เครื่องหมายทวิภาค (:) เช่น Fake monks involved in Dhammakaya: Poll ซึ่งมาจาก Poll says that some fake monks are involved in Dhammakaya. สัจฉวี สายบัว (2560)

กล่าวว่า ผู้แปลต้องมีความรู้ภาษาในต้นฉบับใช้เครื่องหมายวรรคตอนใดและมีความหมายที่เกี่ยวกับกลุ่มคำนั้นๆอย่างไรจึงสามารถที่จะตีความหมายเทียบเคียงกับต้นฉบับได้

การแปลขาดเป็นข้อผิดพลาดประเภทหนึ่ง que พบในงานวิจัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงสร้างที่ใช้โครงสร้างร่วมกัน 2 โครงสร้าง นั่นคือการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแสดงข้อความหรือคำพูดรวมกับการใช้ past participle ผู้แปลมักจะเลือกแปลเพียงบางส่วนซึ่งไม่ครอบคลุมความหมายทั้งหมดเนื่องจากความไม่เข้าใจในโครงสร้างที่มีความซับซ้อน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แปลไม่รอบคอบ ไม่สามารถเก็บความหมายของเนื้อหาในต้นฉบับได้ เช่น PM: No amnesty talk allowed แปลว่านายยกกล่าวไม่มีนิรโทษกรรม จะเห็นได้ว่าไม่พบการแปลคำว่า ‘talk’ ซึ่งอาจจะมีสาเหตุร่วมจากความไม่เข้าใจการใช้ส่วนขยายที่ลดรูปจากคำว่า ‘allowed’ จึงทำให้เกิดการแปลที่ไม่ครบถ้วน อีกทั้งพบการแปลเกินหรือการเพิ่มเติมข้อความที่เปลี่ยนความหมายหรือแสดงถึงความรู้สึกของผู้แปลเช่น Rice exports down 21% in January แปลว่า การส่งออกข้าวลดลงถึง 21% สุพรรณปีบณณ (2555) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนในรายวิชาการแปลมักแปลข้อมูลขาดทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ สาเหตุที่ตั้งใจไม่แปลเพราะไม่ทราบความหมาย ไม่พบความหมายจากพจนานุกรม ไม่สามารถตีความหรือเลือกใช้คำในการแปลได้จึงตัดทิ้ง ส่วนสาเหตุความไม่ตั้งใจเกิดจากความไม่รอบคอบ หรือหลงลืม ส่วนการแปลเกินนั้นคือการที่ผู้แปลต่อเติมความหมายมิใช่การต่อเติมข้อความเข้าไปเองจนเป็นการบิดเบือนความหมายตามต้นฉบับซึ่งอาจจะมี การแสดงถึงความคิดเห็นส่วนตัวของตนเข้าไปด้วย อย่างไรก็ดี ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อาจทำให้เกิดการตัดคำหรือเพิ่มคำ หากไม่ทำให้ความหมายผิดหรือคลาดเคลื่อนไปก็สามารถยอมรับได้ นักแปลชาวควรมีจรรยาบรรณในการแปลซึ่งเตือนจิตต์ จิตต์อารี (2548) ได้ให้คำแนะนำว่าผู้แปลไม่ควรสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดส่วนตัว ไม่บิดเบือนเนื้อหาข่าว ต้องรักษาความหมายตามต้นฉบับให้มากที่สุด เสนอข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องตัวเลข ชื่อและสถานที่ ทั้งนี้ผู้แปลต้องมีความรู้ในการใช้ภาษาที่ถูกต้องซึ่งหมายถึงโครงสร้างและ คำศัพท์ที่ใช้และสนใจใฝ่หาความรู้รอบตัวในทุกๆเรื่องที่เป็นข่าว

จากการพิจารณาจากข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวออนไลน์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในงานวิจัยนี้ พบว่า สาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบในการแปลนั้นน่าจะมาจากการขาดความรู้รอบตัว ทักษะทาง ไวยากรณ์และความรอบรู้ด้านคำศัพท์ของผู้แปล อีกทั้งยังขาดความรอบคอบ ไม่ระมัดระวังในการถ่ายทอดคำที่ เห็นได้ชัดคือ ชื่อบุคคลหรือชื่อสถานที่ นอกจากนั้น ผู้แปลยังติดกับการแปลที่ยึดติดกับต้นฉบับดังที่เห็นได้จากการ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนหรือการแสดงจำนวนตัวเลขซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าวล้วนส่งผลต่อคุณภาพและความถูกต้องครบถ้วนของงานแปลทั้งสิ้น

2. ปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

จากการวิจัยพบปัญหาการแปลพาดหัวข่าวในด้านโครงสร้างภาษามากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงสร้างที่มีความซับซ้อนซึ่งส่งผลให้ผู้แปลไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้แปลยังไม่สามารถ เข้าใจความหมายในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ เช่น การใช้เครื่องหมายจุลภาคแทน คำว่า ‘and’ ซึ่งแปลว่า ‘และ’ หรือการที่ผู้แปลใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามต้นฉบับในภาษาอังกฤษและ ถ่ายทอดมาเป็นภาษาไทยโดยยังคงเครื่องหมายวรรคตอนนั้นๆมาด้วย สอดคล้องกับรัชนีโรจน์ กุลธำรง (2552) ได้กล่าวไว้ว่าความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนบางชนิดในภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในการแปลจาก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยหากผู้แปลขาดความรู้และความรอบคอบในการวิเคราะห์ความหมายซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแปลและคุณภาพของงานแปล

นอกจากนั้น ยังพบข้อผิดพลาดในการแปลชื่อบุคคลและชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น Veera เป็น วีรา หรือ Istanbul เป็น อิสแตนบูล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่อเฉพาะ รัชนีโรจน์ กุลธำรง (2552: 228) ได้กล่าวว่า “วิธีการที่จะรักษาชื่อให้หมายถึงเฉพาะบุคคลนั้นๆหรือสิ่งนั้นๆในภาษาฉบับแปล ก็คือ การทับศัพท์ซึ่งทำให้เราได้ชื่อที่ใกล้เคียงที่สุดกับชื่อในต้นฉบับ....” อย่างไรก็ตาม การทับศัพท์หรือการถอดเสียงของชื่อเฉพาะบางคำจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้นไม่สามารถทับศัพท์ได้ทันทีโดยเฉพะอย่างยิ่งในภาษาไทยที่มีการใช้เสียงวรรณยุกต์ซึ่งเมื่อผู้แปลแปลผิดก็ทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือไม่เข้าใจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานแปลขึ้นนั้นๆ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมายของคำศัพท์และสำนวนโดยเฉพาะคำที่มีหลายความหมายและคำกริยาวิลี (phrasal verbs) ซึ่งผู้แปลต้องเลือกความหมายที่ถูกต้องตรงตามบริบทโดยไม่ยึดติดกับความหมายที่เคยทราบ เช่น ‘kick off’ แปลว่า ‘เตะเตะเท้า’ ‘coal plant’ แปลว่า ‘พืชสมุนไพรถ่านหิน ก่อนลงมือแปล ผู้แปลต้องจับคู่คำกับความหมายโดยพิจารณาจากบริบทซึ่งจะเป็นสิ่งที่บอกว่าควรเลือกความหมายใดโดยอาจหาความหมายในภาษาเดียวกันก่อน จากนั้นจึงเทียบเคียงกับภาษาปลายทางโดยไม่ยึดกับความหมายแรกซึ่งอาจจะทำให้แปลผิดความหมายได้ (สุพรรณิ ปันมณี, 2555) หากผู้แปลมีความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างภาษารวมถึงความรู้เรื่องคำศัพท์และความรู้รอบตัว ผู้แปลจะสามารถสื่อความหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันชนิดนี้ได้ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

สิ่งที่น่าสังเกตจากงานวิจัยในครั้งนี้คือปัญหาด้านคำศัพท์ในประเด็นไม่สามารถสะกดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาไทยที่ถูกต้องได้ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามประเมินปัญหาในระดับปานกลาง ($\mu=2.85$, $\sigma=1.00$) แม้พบข้อผิดพลาดในประเด็นดังกล่าวไม่สูงมากนัก แต่สิ่งที่น่าเป็นกังวลก็คือ ผู้แปลไม่ทราบว่าคำศัพท์ที่ตนสะกดมานั้นไม่ถูกต้อง เช่น อนุญาต (อนุญาต) แม้ว่าคำเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความหมายในภาษาฉบับแปลและผู้่านสามารถเข้าใจเนื้อหาหรือคาดเดาคำที่ผู้แปลต้องการก็ตาม แต่หากผู้แปลสามารถใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ที่ถูกต้องก็จะส่งผลถึงคุณภาพในงานแปลที่ดีขึ้นได้ สุพรรณิ ปันมณี (2555) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสะกดคำที่พบเป็นข้อผิดพลาดในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยว่าการสะกดคำผิดมีทั้งที่เกิดจากความตั้งใจและไม่ตั้งใจรวมทั้งจากการรู้และความไม่รู้ การสะกดคำในภาษาไทยผิดนั้นมักไม่ทำให้เกิดปัญหาการเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนไปจากต้นฉบับ เพราะผู้แปลไทยใช้ภาษาไทยทำให้เขียนคำไทยไปตามธรรมชาติ แตกต่างจากการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษซึ่งหากสะกดผิดเพียงอักษรตัวเดียวกลับเปลี่ยนความหมายไปไกลจากต้นฉบับ

เมื่อพิจารณาผลของงานวิจัยนี้ พบว่าไวยากรณ์เป็นประเด็นปัญหาแรกที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khodabandeh (2007) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาเปอร์เซียในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2003-2004 ของนักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งคือ มหาวิทยาลัย Isfahan มหาวิทยาลัย Khorasgan และมหาวิทยาลัย Najaf-Abad จำนวน 58 คน และงานวิจัยของ Al-Karazoun (2016) ที่ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาอารบิกในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2015-2016

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 60 คนจากภาควิชาภาษาอังกฤษและวรรณคดี คณะ Educational Sciences and Arts มหาวิทยาลัย UNRWA เมืองอัมมาน ประเทศจอร์แดน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงข้อผิดพลาดและปัญหาที่เกิดจากการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนการแปลหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์มากขึ้นและหลากหลาย เน้นทักษะการอ่านและการเขียนนอกชั้นเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ การเชื่อมโยงความรู้เรื่องชนิดของคำ (part of speech) กับการแปล การใช้พจนานุกรม ซึ่งจะช่วยลดข้อผิดพลาดในการแปลหรือการอ่านได้มากยิ่งขึ้น

2. ผู้สอนควรสอนเพิ่มเรื่องความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษเพื่อช่วยทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยให้ลดน้อยลง

3. รวบรวมข้อผิดพลาดที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้และใช้เป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายหรือหา แนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันเพื่อเพิ่มความตระหนักและความรอบคอบในการแปลให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ดำเนินการวิจัยโดยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

2. ใช้กลวิธีในการเพิ่มทักษะทางไวยากรณ์เพื่อพัฒนาทักษะในการแปลของผู้เรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ดำเนินงานวิจัยที่ติดตามความก้าวหน้าในการแปลโดยใช้กลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ขึ้นหรือแบ่งกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียนและนำเสนองานวิจัยที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

Jitaree, T. (2005). plæhai pen læokeng [Be a Translator and Conquer the World] (1sted).

Bangkok: Amarin Printing.

เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (2548). *แปลให้เป็นแล้วเก่ง* (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

Phingkhanon, P. (2005). Kānsūkhāolækānkākhānkhāonangsuphim. Bangkok: Chulalomnhkorn University Printing House.

ปุ่นณรัตน์ พิงคานนท์. (2548). *การสื่อข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wannasiri, P. (2001). Kānsūkhāolækānkākhānkhāo [News Reporting and Writing]. Bangkok: Suan Dusit Rajabhat Institute.

พนม วรรณศิริ. (2544). *การสื่อข่าวและการเขียนข่าว*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

Kulthamrong, R.(2009).khwāmrukhwāmkhaochairuāngphasāphuākānpæñ: Čaktritdisūkānpatibat [Understanding Language to Translate: from theories to practice] (1sted). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.

รัชนิโรจน์ กุลธำรง. (2552). *ความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาเพื่อการแปล: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Mariann, L. (1997). kān plæ khū kān thāithoṭ khwām māi mi chai kān thāi phāsā . sāt kān plæ : rūām botkhwām choēng thrisadī læ patibat [Translation: The theoretical andpractical articles] (J. Boonyakiat, Tran). Bangkok: Thammasat Printing House.

เลเดแรร์ มารีอานน์. (2540). *การแปลคือการถ่ายทอดความหมายมิใช่การถ่ายภาษา. ศาสตร์การแปล: รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ* (จิระพรรัช บุญยเกียรติ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Krujit, W. (2010).Kānpæñphāsā āngkritphuāngānnithetsāt [English Translation forCommunication Arts]. Bangkok: Sripatum University.

วรัชญ์ ครุจิต. (2553). *การแปลภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

‘Āwāi, W. (2012). Kānpæñkhāolæsakdīphāsā āngkrit [English news and documentary]. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.

วัลลภา เออร์วายน. (2555). *การแปลข่าวและสารคดีภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Saibua, S. (2017). Lakkānpæñ (9thed). Bangkok: Thammasat Printing House.

สัญญาวิ สายบัว. (2560). *หลักการแปล* (พิมพ์ครั้งที่9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Somchop, S. (1999). *kañ plǣ buāngton* [Introduction to Translation]. Ubon Ratchathani: Foreign Language Department, Ubon Ratchathani Rajabhat Institute.

เสรี สมชอบ. (2542). *การแปลเบื้องต้น*. อุบลราชธานี: ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

Pinmanee, S. (2012). *PǣnphitPǣnthuk̄: Khamphikānpǣnyukmai* [Translation: from Wrong to Right]. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.

สุพรรณิ ปันมณี. (2555). *แปลผิด แปลถูก: คัมภีร์การแปลยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

National Statistical Office. (2009). *Supphonthisamkhankānsamruatkā̄'ānnangsūkhok̄gprachakok̄* พ.ศ. sōngphanhā̄roj̄hāsip̄'. Bangkok: National Statistical Office.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2552). *สรุปผลที่สำคัญการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ.2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

Ariyapitipan, S. (2005). *Lakkānpǣnphāsā̄ angkrit* [Principles of English Translation]. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.

สุมน อริยปิธิพันธ์. (2548). *หลักการแปลภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

Al-Falahy, Thanaa Hindi Salih. (2017). *Difficulties Encountering MA Students in Translating Newspaper Headlines from English into Arabic*. M.A.Thesis, Department of English Language and Literature, Faculty of Arts and Sciences, Middle East University.

Al-Karazoun ,GhadaAbdelmajid. (2016). "A Linguistic Analysis on Errors Committed by Jordanian EFL Undergraduate Students: A Case of News Headlines in Jordanian Newspapers". *English Language Teaching*, 9(8), 170-189.

Baddock, Barry. (1984). *SCOOP! Newspaper Materials for English Language Practice*. Oxford: Pergamon Press. อ้างถึงในวิวัฒน์ ใจเที่ยง. (2539). *การอ่านหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.

Crystal, D. (2003). *The Cambridge Encyclopedia of the English Language*. UK: Cambridge University Press.

Jenkins, J. (2000). *The Phonology of English as an International Language*. Oxford: Oxford University Press.

Khodabandeh, Farzaneh. (2007). "Analysis of students' errors: the case of headlines". In Paul Robertson & John Adamson, eds. *The Asian ESP Journal*, 3(1), 6-21.

Newmark, P. (1988). *Approaches to Translation*. London: Prentice Hall International (UK) Ltd.